

Biogram

Prof.dr hab. Ginter J.Hruzik

Ginter Józef Hruzik urodzony 10 marca 1944 roku w Lublińcu zmarł 14 listopada 2022 roku. Szkołę średnią, Technikum Przemysłu Drzewnego w Radomsku, ukończył w 1963 roku. Studia wyższe odbył w latach 1963-1968 na Wydziale Technologii Drewna WSR w Poznaniu, gdzie wykonał pracę magisterską pod kierunkiem profesora Tadeusza Perkitnego. Stopień doktora nauk technicznych uzyskał w 1974 roku, zaś na podstawie pracy pt. „Technologiczna optymalizacja przerobu drewna na materiały tarte i półfabrykaty przeznaczeniowe” uzyskał w 1993 roku stopień naukowy doktora habilitowanego nauk leśnych w zakresie drzewnictwa, a od roku 1995 został mianowany na stanowisko profesora nadzwyczajnego. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej w 2001 roku nadał dr hab. Ginterowi J.Hruzikowi tytuł naukowy profesora nauk leśnych.

Dorobek naukowo-badawczy prof. G.J.Hruzika w okresie pracy na stanowisku nauczyciela akademickiego na Wydziale Technologii Drewna składa się z 204 pozycji, w tym 119 oryginalnych prac opublikowanych w czasopismach oraz wydawnictwach krajowych i zagranicznych. Jest autorem 3 patentów i wzorów użytkowych. Wykonał 192 opracowania o charakterze technologiczno-aplikacyjnym, dokumentacyjno-technologicznym i dydaktycznym z zakresu mechanicznego przerobu drewna, a w szczególności technologii tartaczniactwa.

Zasadniczym obszarem działalności prof. G.J.Hruzika była mechaniczna technologia drewna, ze szczególnym ukierunkowaniem na kompleksowy przerób surowca i produkcję półfabrykatów.

Ważnym obszarem działalności naukowo-aplikacyjnej profesora są prace dotyczące procesów efektywności przetarcia i opracowane algorytmy procesu przerobu drewna, które umożliwiły powstanie w 1995 roku programu komputerowego TarGraf przeznaczonego dla tartaków. Na podkreślenie zasługuje podejmowanie przez profesora problematyki związanej z wykorzystaniem drewna pokłeskowego, zwłaszcza po pożarach i klęskach żywiołowych. W badaniach tych ustalono główne czynniki degradacji jakościowej występujące w drewnie pokłeskowym oraz zdefiniowano optymalne głębokości przymowania. Wyniki tych badań znajdują bezpośrednie zastosowanie w praktyce tartacznej.

W badaniach Profesora dotyczących charakterystyki technologicznej i efektywności przerobu bukowego drewna tartaczno-bazy karpackiej wykonywanych w kraju, na Ukrainie oraz w Słowacji, skwantyfikowano cechy anatomiczno-technologiczne buka tzw. „nizinnego” oraz buka „górnego”. Do oryginalnych osiągnięć z tego zakresu należy zaliczyć zależność średnicy fałszywej twardzieli w drewnie bukowym od jego pochodzenia, ale również średnicy

drzew (kłód). Realizacja tych badań była możliwa dzięki współpracy z Uniwersytetem Technicznym w Zwoleniu.

Kolejnym rozpoczętym w 1998 roku obszarem działalności naukowej profesora były badania dotyczące kwantyfikacji cech anatomiczno-pomiarowych surowca drzewnego w przerobie tartacznym. Zastosowanie metod komputerowych i kamer cyfrowych do pomiaru cech wymiarowych i technologicznych drewna oraz wykorzystanie systemów scaningowych do klasyfikacji technologicznej tarcicy konstrukcyjnej dla budownictwa jest aktualną problematyką badawczą.

W okresie pracy w Uczelni Profesor odbył szereg staży zagranicznych w znaczących ośrodkach u wybitnych specjalistów zagranicznych z zakresu mechanicznego przerobu drewna: w Leningradzkiej Akademii Techniczno-Leśnej u prof. A.N.Piesockiego, na Uniwersytecie Technicznym w Dreźnie u prof. R.Fischera, w Wyższej Szkole Leśno-Drzewnej w Zwoleniu u prof. J.Palowicza oraz prof. F.Krutela.

Profesor nawiązał kontakty i rozwinął współpracę z ośrodkami naukowymi we Francji (Ensam – Cluny) oraz Szwecji (Swedish Institute for Wood Technology Research TRÄTEK – Stockholm).

Działalność dydaktyczną Profesor podjął z chwilą rozpoczęcia pracy w WSR w Poznaniu w 1968 roku, prowadząc wykłady z technologii materiałów drzewnych oraz pierwiastkowego przerobu drewna: tartaczniactwo, technologia wyrobów tartacznych, procesy mechanicznego przerobu drewna, drzewne materiały skrawane. Pod kierunkiem Profesora wykonano łącznie 124 prace dyplomowe. Realizował od 1976 roku wyjazdowe ćwiczenia terenowe dla studentów technologii drewna w „BARLINEK” Sp. z o.o. oraz innych zakładach tartacznych, między innymi Poltarex i KPPD Szczecinek S.A.

Pod kierunkiem Profesora zakończone zostały 3 przewody doktorskie.

Od początku pracy w Uczelni Profesor pełnił szereg funkcji: Przewodniczącego Koła Asystentów przy AR (w latach 1972-74), Przewodniczącego Rady Oddziałowej ZNP przy Wydziale Technologii Drewna (1980-81), kierownika Katedry Mechanicznej Technologii Drewna na WTD UP w Poznaniu w latach 1992-2012, Przewodniczącego Zespołu Organizacyjnego Obchodów 40-lecia WTD-AR w Poznaniu (1994), członka Komisji Technologii Drewna PTPN w Poznaniu od 1976 roku, członka Komisji Nauk Leśnych i Drzewnych PAN (oddział w Poznaniu) od 1996 roku, dziekana Wydziału Technologii Drewna AR w Poznaniu od 1996 do 1999 roku, członka Rady ds. Zakładów Doświadczalnych przy Senacie UP w Poznaniu.

W uznaniu osiągnięć w działalności naukowo-badawczej, dydaktycznej i organizacyjnej prof. Ginter J.Hruzik odznaczony został Brązowym (1978) oraz w 1997 roku Złotym Krzyżem Zasługi. W 2011 roku odznaczony Medalem Komisji Edukacji Narodowej. Uzyskał nagrody zespołowe I i II stopnia MNSzWiT oraz szereg nagród JM Rektora Akademii Rolniczej im. A. Cieszkowskiego a później Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu.

Będzie nam brakowało Pana Profesora...
dr hab. inż. Marek Wieruszewski